

Marijana Nola prema J.B.P. Molière

ŠKRTIČINKA

Režija: Zoran Mužić

Scenografija: Branko Lovrić Caparin
Kostimografija: Sara Lovrić Caparin
Oblikovatelj svjetla: Joško Bakula
Glazba: Sanja Vrančić
Koreografija: Zorana Mihelčić
Asistentica režije: Matea Sarić

Uloge:

Mate Arpun: Joško Ševo
Spiro Štokalica: Mate Gulin
Krište: Ivo Perkušić
Zabeta: Franka Klarić
Valerije: Jakov Bilić
Marijana: Ana Gruica
Jere Panjkota: Sergej Mioč
Veselka: Danira Gović
Đuro Zlošilo: Jasminka Antić
Giustico Moltovechio: Anđelko Babadžić
Zvirle, njegov pomoćnik: Jere Svračak

Inspicijent: Sergej Mioč
Saptačica: Julia Martinović

Ton i rasvjeta:

Joško Bakula, Živko Gulin
Producent: Željko Koloper

Organizacija i propaganda:

Jadranka Šestan Kostanić, Iva Radovčić
Lektura: Ante Pulić

Voditelj tehničke službe: Boris Radić

Stolar: Ante Petković

Svjetlosni efekti: Anđelko Babadžić

Scenski radnici: Frane Čelić, Pavle Karega

Sminka: Rade Periša

Frizure: Miljenka Mikulandra

Fotografije: Ante Baranić

Garderobijerka: Danijela Trkija

J.B.P. Molière

Jean-Baptiste Poquelin, poznatiji kao Molière rođen je 15. siječnja 1622. godine. Francuski komediograf i glumac. Jedan od velikana francuskog klasicizma u 17. stoljeću, po mnogočemu sudeći, jednoga od temeljnih razdoblja u povijesti kazališta.

Rođen je u obitelji imućna kraljeva tapetara, završio je pravo, ali se za ljubav kazališta odrekao pravničke karijere i postao glumac.

U Parizu je osnovao kazališnu družinu, L'illustre Théâtre (Znamenito kazalište), za koju je preradivao talijanske komedije, i s kojom je punih 12 godina obilazio provincije. Talijansku komediju intrige Molière je razvijao u društvenu komediju i komediju naravi (moralno-običajno) s tragičnom pozadinom, u kojima je veličina komičnog doseže razmjere tragičnoga. Za potrebe družine i sam počinje pisati, najprije farse, onda i prve komedije u stihu.

U svojim kasnijim komedijama, u prozi i stihu, ismijavao je ondasnje društvo, staleške predrasude, pokvarenost aristokracije i gramzivost buržoazije, a nije prezao ni od osude licemjernog katoličkog svećenstva. Njegove su komedije slike ondasnjega društva, a istodobno tipološka paradigma općeg kulturološkog naslijeđa. U bogatoj ostavštini još uvijek aktualno žive njegove komedije 'Mizantrop', 'Škrtac', 'Tartuffe', 'Don Juan', 'Amfitrion', 'George Dandin', 'Umišljeni bolesnik', 'Smijesne kačiperke', 'Učene žene'...

Godine 1660. preuzeo je Théâtre du Palais Royal u Parizu (Kraljevsko kazalište koje će 1680. godine prerasti u glasovitu Comédie-Française).

Smrt ga zadesila na pozornici. Dana 17. veljače 1673. godine, u svom vlastitom komadu, iznenada mu je pozlilo i iste večeri je preminuo.

Škrtac (1668)

Kao i sve Molièerove komedije i Škrtac odoljeva zubu vremena i na čudesan način nikada ne gubi na aktualnosti. Razlog tome je što Molière kritički oslikava tipičnost društvene sredine i ekstremnost određenih tipova karaktera koji se mogu pronaći u svakom društvu i svakom vremenu.

Molière traga za onim što je zbiljski svojstveno čovjeku, istovremeno izbjegavajući površno ocrtavanje i shematiziranje, kao i ton dnevne kronike, što bi dramsko djelo brzo odvelo u zastaru i zaborav.

On se bavi problemima ljudske psihe i ponašanja koji su izravni produkt ljudskog društva, kako onog u 17. stoljeću, tako i suvremenoga. Stoga i danas oko sebe prepoznajemo brojne Molièrove tipove kao što su 'Umišljeni bolesnik', 'Škrtac' ili 'Don Juan'.

Molière je u 'Škrtcu' posve odgovorio Imperativu u kom je živio, a nije ni slutio da će i nekoliko stoljeća kasnije, u svijetu koji se vrti oko novca, njegovi likovi i dalje živjeti kao apsolutni suvremenici.

To je vječna komedija o krajnje škrtom čovjeku koji manipulira životima svoje djece i egzistira, ne samo kao potpuno društveno prihvaćen, već i ugledan i vrlo cijenjen pojedinac.

'Škrtičina' (2009)

'Šibenska' adaptacija Molièrove komedije, ne podrazumjava samo jezičnu, već i kuturno-povijesnu lokalizaciju.

U ovoj predstavi likovi nisu promijenili samo imena već i karakterne crte. Pretvorili su se u ljude našeg podneblja i na satirički način prikazuju život i običaje Šibenika i njegovih stanovnika u 19. stoljeću.

Šibenska 'Škrtičina' oslanja se na osnovni motiv Molièrovog Škrtaca, ali je duh komedije prilagođen našoj sredini. Govor je postao oporiji i izravniji, zadobivši dozu prirodnosti i cinizma. Komичnost je prilagođena našoj publici i njezinoj aluzijskoj podražajnosti.

Na taj način 'Škrtičina', čiji likovi razmišljaju, i izražavaju se na drugačiji način, karakterističan i svojstven našem podneblju i svjetonazoru, postaje originalna šibenska predstava.

Marijana Nola, dramaturginja

Nakladnik: HNK u Šibeniku
Za nakladnika: Nera Gojanović Kljajić, ravnateljica
Likovno oblikovanje: Sara Lovrić Caparin
Fotografije: Ante Baranić
Tisak: Tiskara Malenica d.o.o.